

naturaligvis fuldkomment indbyrds vigtig-
heden af. Kun bliver der den Forskjel, at
jeg maaskee ikke mener, at der er naaet
et saa stort Maal ved Statskolens Omsorg,
som der kunde være naaet, hvis Skolevæsenet
tidligere havde været en Communesag. Imid-
lertid maa jeg sige, at det Spørgsmaal ikke
ligger for her, hvorvidt Skolevæsenet skal være
en Statsag eller en Communesag. Jeg har
kun betragtet Lovforslaget som en lille Tilføi-
ning til Loven af 8de Marts 1856, og derfor
har jeg med de øvrige Udvalgsmedlemmer været
enig i ikke at slaae nye Principer fast, men
blot gjøre den Tilføielse ved dette Lovforslag,
som Lærereinders Ansættelse ligesvem maatte
føre med sig, og derfor mener jeg, at de i
Hovedsagen bør stilles paa lige Fod med Læ-
rerne, altsaa ogsaa hvad fast Ansættelse angaaer.
Stemme vi nu for Forslagene Nr. 8 og 10,
frgyter jeg for, at vi atter idag ville komme til
at beskæftige os med Fremtidslove. Det troer
jeg, at vi Alle have haft mere end nok af ved
det Exemplar, som vi behandlede forleden.
Derfor vil jeg for min Deel stemme mod Ud-
dringsforslagene Nr. 8 og 10. Hvad den ærede
Ministers Forslag til §§ 1 og 2 angaaer, har
deels Folkethinget forrige Gang erklæret sig
derimod, deels synes jeg, at det ikke har hjemme
i dette Lovforslag. Den høitærede Minister
meente, at allerede Loven af 8de Marts 1856
har antydet Muligheden af, at Lærereinder
kunne blive ansatte, og det er ganske vist ogsaa
der, at Tanken først er kommen frem ad Lov-
givningens Vej, idet der i § 1 staaer, at Læ-
rerinder skulle kunne antages for Pugesko-
lerne, altsaa til mindre Børns Underviisning.
I det Øieblik vi slaae Ministerens Udbrings-
forslag til §§ 1 og 2 fast, mister man den Ret,
man tidligere har haft til at lade Børn under
9 Aar undervise, paa hvilke Betingelser og af
hvem man vilde. Med Hensyn til Udbrings-
forslaget Nr. 4, der taler om Noget, der hed-
der Bilarere, maa jeg betragte det som uhel-
digt at vedtage et saadant Forslag. Det vilde
gaae imod den Tankegang, vi Alle have fast-

holdt, nemlig at det var ønskeligt, at Læ-
rerinder kun havde med Pigebørn og mindre
Drenge at gjøre; men ved Biskolerne maatte
de ogsaa betros store Drenge's Underviisning,
og det netop paa saadanne affides Steder, at
man mindst skulde betro en Lærereinde en saa-
dan Gjerning, meest for hendes egen Skyld,
for Optugtelsens (Disciplinens) Skyld. For-
slaget Nr. 7 er allerede omtalt af den fore-
gaaende ærede Taler og er egentlig menings-
løst, idet der foreslaaes, at der skal sættes
„Sogneforstanderskab“ istedetfor „Stoledirec-
tion“; der er i Paragraphen Tale om baade
Kjøbstæder og Land, og derfor kan der ikke ind-
sættes „Sogneforstanderskab“. Den ærede
Ordfører har ikke berørt Udbringsforslaget
Nr. 11, at Kjøbenhavn skulde undtages, fordi
nemlig Forholdene der, hvor Lærereinder alle-
rede i lang Tid have været benyttede, med
Hensyn til Lønninger osv. ere saa forskjellige,
at de ikke kunne gaae ind under denne Lov,
og jeg kan ikke see, at der fra Thingets Side
kan være Noget imod at gaae ind paa dette
Forslag.

Sluttelig skal jeg kun med Hensyn til det
store brændende Spørgsmaal, Pensioneringen,
bemærke, at jeg hørte til det Fleertal, der for-
rige Gang foreslog, at Pensionsretten skulde
bortfalde; men vi have høiet os for Thingets
Afgjærelse, der vedtog Forslaget af det ærede
Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds
(Mørk) og Flere, og som gaaer ud fra, at,
naar Lærereinden i alle Henseender skal have
den samme Gjerning som Læreren, skal hun
ogsaa stilles paa lige Fod med ham, og naar
Thinget altsaa ønskede at slaae Pensionsretten
fast, gjaldt det for os blot om tage den ubil-
lige Bestemmelse bort, at den tidligere Tjeneste-
tid i ugift Stand ikke skulde tages med i Pen-
sionsberegningen, naar Lærereinden ved atter at
komme i ugift Stand paany fik Pensionsret.
Jeg skal derfor anbefale Udvalgets Forslag til
Vedtagelse, haabende, at det skal blive en Lov,
der virkelig kan fremme den Hovedsag, vi ønske
fremmet, at Lærereinden kan tage virksom